

Udmøntningen af firepartsaftalen indgår således i regeringens aftale med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti om »Flere i arbejde«.

Da der således skal gælde de samme regler for udlændinge omfattet af integrationsloven som for ledige omfattet af lov om aktiv beskæftigelsesindsats, henviser bestemmelserne i lovforslaget om virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud til bestemmelserne i forslaget til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Dette betyder, at spørgsmålet om etablering af virksomhedspraktik skal have været drøftet med repræsentanter for virksomhedens ansatte, forinden en udlænding modtager tilbud om virksomhedspraktik af mere end 13 ugers varighed. Det betyder endvidere, at spørgsmålet om ansættelse med løntilskud ligeledes skal have været drøftet med repræsentanter for virksomhedens ansatte.

Betydningen af inddragelse af tillids- eller medarbejderrepræsentanter er i øvrigt pointeret i bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf følgende fremgår:

»Firepartsaftalen mellem regeringen, de kommunale og arbejdsmarkedets parter hviler på en forståelse af, at der er tæt samarbejde mellem udlændingen, myndigheden, arbejdsgiveren og tillidsrepræsentanten eller, hvor en sådan ikke findes, en medarbejderrepræsentant.«

Et *mindretal* i udvalget (V og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 2-7, 9, 11, 12 og 17 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod de under nr. 1, 8, 10 og 13-16 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (S, SF og KRF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 2-13 og 17 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod de under nr. 1 og 14-16 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 1-7, 9, 11, 12 og 14-17 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod de under nr. 8, 10 og 13 stillede ændringsforslag.

Lovforslagets formålsbestemmelse ændres, og formålet er nu at sikre, at »nyankomne udlændinge får mulighed for at udnytte deres evner og ressourcer med henblik på at blive deltagende og

ydende medborgere på lige fod med samfundets øvrige borgere.«

Der er ikke nogen klar definition af denne nye persongruppe, hvilket formentligt betyder, at alle udlændinge, der ankommer til Danmark, falder ind under denne nye definition og dermed for enhver tænkelig pris skal søges integreret i samfundet.

Dansk Folkeparti er ikke enige i, at enhver udlænding, der ankommer her til landet, skal integreres. De, der ikke skal integreres, er primært flygtninge, som alene opholder sig her af beskyttelseshensyn, mens personer, der tager ophold her på baggrund af f.eks. ægteskab med en herboende dansk borger, skal integreres. Regeringen begår den grundlæggende fejl, at disse persongrupper sammenblandes.

Regeringen påstår i bemærkningerne, at: »Flygtninge og indvandrere udgør en arbejdskraftreserve, som virksomhederne og samfundet har brug for. De medbringer ressourcer, kvaliteter og kompetencer, som enten umiddelbart kan bringe dem i beskæftigelse, eller som ved en hurtig og effektiv indsats fra den enkelte udlændings og fra samfundets side kan gøre dem i stand til at opnå og fastholde beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Efter regeringens opfattelse har langt de fleste udlændinge, der kommer her til landet, et stort potentiale for selv at yde en indsats for at skabe sig en ny tilværelse i Danmark.«

Der er en tvivlsom påstand, der savner hold i virkeligheden. Virkeligheden er nemlig og har været det i mange år, at ledigheden er markant højere for udlændinge, end den er for danskere. Og hovedparten af personer, der modtager offentlig kontanthjælp, er udlændinge. Der er gennem årene udarbejdet forskellige undersøgelser af, hvordan udlændingene påvirker dansk økonomi.

Rockwool Fondens Forskningsenhed har tidligere offentliggjort undersøgelser, der viser, at en dansker bidrager netto til samfundsøkonomien med 23.000 kr. om året, en indvandrer fra et vestligt land bidrager med 15.000 kr., mens en indvandrer eller en flygtning fra et ikkevestligt land koster samfundet 60.000 kr. årligt. Også efterkommere fra disse lande udgør en nettoudgift på 13.000 kr. om året.

Der var pr. 1. januar 2002 mere end 311.000 indvandrere og efterkommere fra den tredje ver-